

Pjesme

MILAN FRČKO

Porečkani

Nema senja.
 Veter draple vehja i sicari dežđ.
 Gredice znad mene dozivlo joči.
 Ofarbane so z črnom farbom.
 Kača dremle na blazini koja još navek
 diši po ljudima.
 Mravlice se hrčkajo v kupici vode.

Steplem se?
 Znam, al če bom i dale nervozen
 mogel bi trefiti cajte koji so kadri prepiliti den.

Ljupček idemo, več kesnimo.
 Razmem da si se potepla vu špiglu.
 No, odi vun.
 Naj se bojati, kad ti velim...
 Posluhni...
 Nešče nabija po vratima.
 Med tem, čovek koji ti je kanil nekaj dati
 mesto toga drži štrik ober tvoje glave.

---

porečkani - posvađani
sicari - pada sitna kišica
kača - zmija
kadri - u stanju su.

Paunovo perje

Rad sem mel tvoja senja ljupček,
 doga landranja polek tvojih nog.
 Pentranje na vrh trepavica k tvajemu
 razigranom srcu čez dišeče kolomije natoplene
 bleskom sonca i vonjem rožinih lati.

I naša naglost i cirkusantski smeh
 i fletno oblačenje sred noči samo kaj bi
 se stiglo plaziti po varoški grabi
 i senjati renesansno vreme.

Sapa zastavljena z divljenjem i z čkominom
 kamenih blokova na „Zrinskom trgu“,
 i koprivničkog parka v kojemu cirkva
 „Sveti Nikola“ počivle.
 Za lesom zbigecani farof i rastepene cigle,
 barokni obluki i krov z črepom koji je stopram
 dopremlen s ciglane, fkmici hrapavo šlatanje žbuke
 natoplene z mehjem.

I posle, na mostu znad potoka joči zatefterene
 vu vodu, vu koji klen šnjofa crvenperke zmed sadja
 na mesečini, sako drevo zapičeno v klecalo senjave kojoj
 je zlegla topola, čuje se pluskanje pohabanog
 kotača od negdašnjeg mlina.

Kome šepečemo kaj nas je vse trefilo v življenju,
 za koga postavlamu duhovni špigel z nadom
 da bo vreme navek z nami i da nam bo furt
 ovak lepo i zmedeno?